

Szőrén ülte meg kíváncsiságát

*a fonyódi mocsári máriának
kiállítására megnyitójára*

mikor megismertem fénymásolóval
nagyítgatta szőrös fonalai
kigyózását a szálak pászmájába
leomló fürtös erdejébe veszve
az egymásba fonódások gubancok
szétcsúszások látványával eltelve
kíváncsiságát szőrén ülte meg
A FÉNYMÁSOLÁS NÉPMŰVÉSZET – állt
kaposvári katalógusunkban
melynek műmellékletei vidékünk
első fénymásolóinak sötéten
csillogó negatívjait idézték
talán zeneiskoláink szerezték
be az első fénymásolókat

kották
feszülő szálakra csomósodott
hangjegyek zászlócskáit lobogtatva
érkezhet mint fonás közben az ének
a BÁTYA BÁTYA MELY AZ ÚT – hová is? –
hát természetesen – BECSKEREKÉRE
a tépésre előkészített pompás
puhaság

a hosszú fonatok és
tekergések szépen fölnagyított
ritmusától följajzottan akarta
azt hogy köze

minél több köze legyen
az anyaghoz a tapintható múlthoz
a szövőszék nélküli vándorláshoz
az esőtől hótól védő felszőrök
a hideggel dacoló pehelyszőrök
a szőrökben kiteljesedő világ
anyagához az elvesztett szőrünket
állati szőrökkel pótló anyaghoz
a szétrágott fűszálak szikrázó
emlékétől kipikkelyesedett
gyapjúsálakhoz a belőlük gyúrt
tömörített nemezhez melyben egyként
létezik az mi külön-külön is
létezhetne

följajzottan akarta
azt hogy minél több köze legyen a
birkák jámborságát védő gyapjúhoz
a lenyírt föllazított farkasolt

elegyengetett szegrózsával fésült
kártolt gyapjúhoz az egymásba gyúrt
tömörített gyapjúsálakhoz ó
a legősibb ruhák lábbelik és
fejfedők anyagához sátraint
egykori és szent anyagához melynek
közelségétől elviselhetőbb
e méltóságát vesztett vacogás

csontsárga alapon fekete szürke
a fölnagyított fonatok csipkés
egymást

átjáró

ornamentikája
összetapadt hullámzással mutatja
föl az egymásba ívelődő szálak
oly izgalmas közelségét a tűzben
már göbösödve olvadó gyapjú
szerkezetét a maguknak hazát
kirágó molyok meleg anyagát a
levendula liláskék hátterével
a Nagy Falon túli Nemezország
őshazás jurtaink nomád anyagát
a rabszolgák szabadságát jelző
nemezűvegek anyagát

a bodza
lilájával a fagyal bús kékjével
a kökény vörösével a rekettye
dohánysárgájával a rezeda
olajzöldjével a dió barnájával,
a cserszömörce csalfa sárgájával
a csalán zöldjével a szurokfű
sötét barnájával feketéjével
ködbe vesző világok anyagát,
a honfoglalás remek anyagát
ma mikor a kézírás haláltáncát
járja

lassan rajzolásnak számít

a nők az anyák ismerik oly jól
legjobban a pihezszőrök erejét
ők hajolnak közelebb a szőrökben
végződő világ gubancaihoz
a nők az anyák tudják a legjobban

mennyi simogatásból puhaságból áll
 a keménység ők tudják a legjobban
 leggyöngébbeknek látszó szálainkból
 mi állhat össze gyúrásuk nyomán
 magzat-korunk átmenetileg szőrös
 beszőrösödött emlékeit érző
 a szálakat nemezzé egyesítő
 a haj a köröm a pata a toll
 a lobogás a megkapaszkodás
 a vágatás a szárnyalás keratin

tartalmú szaruképződményeivel
 a legkitartóbban ellenálló
 vázfehérjék évezredek is
 átívelő szívósságával nőink
 anyáink tudják tisztított gyapjúzsír
 lanolin-illatukkal elhíttetni
 a játék kifeszített bőrein
 föléledő ritmussal kidobolni
 azt hogy nincs még teljesen veszve minden

